

Suomen Proletariaatin Katkera Kamppailu

Meistä monikin silloin tällöin muistelee entisen kotimaamme Suomen asioita ja aprikoi siellä vallitsevaa nykyistä tilannetta. Seuratessa Suomesta saapuvia työväenlehtiä ja työväenlehtien nimillä kulkevia lehtiä, huomaa että tuskin niissä on ainoalakaan, joka ei kertoisi siitä vakavasta tilanteesta, jossa maan työväenluokka tällä kertaa on.

Uutisista voidaan erottaa kaikkiaan neljä eri johtavaa seikkaa, jotka varsin selvästi kuvaavat, mihin Suomessa ollaan menossa. Ensinnäkin on työttömyys siellä tällä kertaa perin vakava. Jokaisessa kaupungissa ja huomattavammassa tehdaskylässä ja kauppalassa on suuret joukot työttömien perheitä, jotka eivät tiedä, mistä saisivat suupalan. Toiseksi pyrkii työnantajaluokka käyttämään tätä tilannetta hyväkseen laskemalla työläisten palkkoja ja kiristämällä heistä yhä enemmän ilmaista työtä. Kolmanneksi maalaishöyhäläisten veroja yhä lisätään ja vallion kustannuksia samoin, lisäämällä kaikenlaisia turhanpäiväisiä virkamiehiä, ei yksin Suomeen, vaan myös kaikkialla ulkomailla.

NELJÄS ja suurin työläisten rasitus maassa ovat lahtarikaarti ja sotaväki, jotka yhteensä muodostavat noin 70,000 miestä, joista puolet on vakituisesti aseissa syönnössä kansan varoja. Yleensä näiden yhä katkerammaksi käyvien ilmiöiden mukana on luonnollista, että suoranainen diktatuuri-komento vähitellen kehittyy ja työläisten yhteistoiminnan häiritseminen ja toimivien työläisten jatkuva vangitseminen on jokapäiväistä lauvia lahtareille ja virkakoirille.

Milloinkaan ennen, kertovat Suomen työväenlehdet, ei maassa ole ollut niin räikeätä eikä raakamaista komentoa käytännössä, lukuunottamatta sisällissodan jälkeistä aikaa, kuin on tällä kertaa. Ottaisi pitkälti tilaa kertoa lähipitäenkään kaikesta siitä, mihin vallassaolevat ovat viimeaikoina ryhtyneet työväen pyrkimysten kuristamiseksi.

Ja mikä katkerinta Suomen työväestölle, että samalla kertaa kun vallassaolevat hyökäävät ennenkuulumattomalla innolla, kieräilevät politikoitsijat työlästen taloudellisissa liikkeissä, tehden heille ominaista kurjaa jälkeä. Suomen Ammattijärjestö on tällä kertaa menettänyt taistelutarmonsensa kolmen poliittisen suunnan rähjätessä sen kontrollista. Näitä suunnat Suomessa tunnetaan sosialidemokraattien, kommunistien ja "hoipertelijoiden" nimellä, joista jokainen, kuten köyhien puolueet yleensä, ovat itsestään kokonaan yhteiskunnallista merkitystä vaille ja saadakseen jotain merkitystä, joutuvat kilpailemaan

siitä, kuka heistä saa ylinnä reuhata taloudellisten järjestöjen kimpussa.

Seurauksena tästä Suomessa, kuten muissakin maissa, on se, että nämä järjestöt pian ovat raunioina. Näiden poliittisten keljujen jäljillä ei voi säilyä työläisten solidarisuus enempää kuin Attilan hevosten kavioiden sotkemalla maalla voi kasvaa ruohoa. He eivät saa aikaan muuta kuin repeytymiä. Jos he eivät pääse johtamaan ja määräämään jotakin liikettä, pitää sitä vastaan nousta suoranaiseen repimistäisteluun. Se on hajoitettava. Ja missä he saavat kontrollinkin jonkun työläisten liikkeen yli, ei kestä kauan kun se on yhtä epäsolidaarista ja riitojen repimää kuin heidän oma puolueensa. Todistuksia tästä olisi jokaisesta maasta vaikka kuinka pitkälle.

Ei yksinomaan Suomen Ammattijärjestön kokonaisuus ole häiriytynyt heidän toimestaan ja menettänyt kokonaisuuttaan työväestön taloudellisena taistelukeneistona, mutta siitä eroaa jatkuvasti erinäisiä osastoja, jopa kokonaisia liittoja. Kuvaava on huhtikuulla pidetty Suomen Rautateiden työntekijäin liiton ylimääräisen edustajakokouksen meno, jossa nämä politikoitsijat rienasivat kuin hullut myllyssä. Kokous kuitenkin hyväksyi vetoomuksen jäsenistölleensä, jonka tässä julkaisemme osoittamaan lukijoille, mitä nämä politikoitsijat ovat tässäkin järjestössä aikaan saaneet. Sosialidemokraatit ovat tämän julistuksen johdosta lehdessään ilmaisseet aikovansa ryhtyä perustamaan uutta S. Rautatietyöläisten järjestöä.

Rautateiden työläisten liiton julistus.

Suomen talouselämä on nykyisin vaikeassa lamaanustilassa. Sitä on jatkunut jo enemmän kuin vuoden ajan. Ja mitkään merkit eivät viittaa tilanteen helpoitumiseen. Seurauksena on työtekevän väestöosan painuminen syvään ahdinkotilaan. Työttömyys lisääntyy jatkuvasti. Kymmenet tuhannet ovat jo joutuneet siitä välittömästi kärsimään. Ja osittainkin työttömyys, jonka vaikutukset ovat usein yhtä tuhoisat kuin varsinaisenkin työttömyyden, kasvaa laajuudessa ja tuhoisuudessa. Epätoivoisina etsitään työläiskokouksissa keinoja olotilan parantamiseksi.

män vaikuttamaan työväen taloudellisen ja oikeudellisen aseman supistumiseen. Sillä työväen luokkavoiman hajoittaminen vähentää työväen taisteluvoimaa ja vaikuttaa aina turmiollisesti työväen oloihin. Siksi on sosdemien barjoittama ammattiyhdistysliikkeemme yhtenäisyyden hajoittaminen työväestön etujen vastaisena ankarasti tuomittava.

Toisaalta on syytä mainita, että myöskin Ammattijärjestön johdossa oleva äärimmäinen vasemmisto on toiminnallaan erittäin voimakkaasti edistänyt Ammattijärjestön särkemisprosessia. On synnytetty ammattiyhdistysliikkeessämme syvä sisäinen sekasorto ja

Vain solidaarinen toiminta katkaisee palkkaorjien kahleet

Tärkeämpinä kuin konsanaan aikaisemmin olisi työväestölle tällaisessa vaikeassa tilanteessa luja, yhtenäinen ja voimakas ammatillinen keskusjärjestö, joka liittäisi koko Suomen vähäväkisen kansanosan yhtenä kokonaisuutena taistelemaan työväen taloudellisen ja oikeudellisen aseman parantamiseksi. Mutta valitettavasti ei työväestöllä tällaista järjestöä nyt ole. Ei edes niin rajoitetussa merkityksessä kuin aikaisemmin. Esteettömästi on päästetty poliittiset suuntaridat riehumaan taloudellisessakin luokkataistelujärjestössämme. Yhdeltä puolen ovat sosdem. puoluepiirit johtaneet Ammattijärjestömme repimistyötä ja aiheuttaneet surkeata hajaannusta. Useita ammatilliltoja on jo onnistuttu repimään irti yhteisestä keskusjärjestöstämme. Ja useat suunnittelevat irtautumista. Tämä on jo merkinnyt ja vastaisuudessa tulee vieläkin enem-

taistelu, jota on jatkunut jo lähes vuoden ajan. On tuomittu työväenliikkeen pettureiksi ne ammatillisessa liikkeessä toimivat toverit, jotka kiinteästi ovat vaatineet toiminnan pysyttämistä järjestöjen sääntöjen ja edustajakokousten voimassaolevien päätösten määräämällä perustalla.

Tulokset tästä äärimmäisen vasemmiston synnyttämästä sekasorrosta ovat nyt jo selvästi todettavissa. Se antoi sosdem puoluejohtajille mahdollisuuden nerostykselliseen hajoitustyöhön ammattiyhdistysliikkeessämme. Se johti vaikeasti selvitettävän sisäisen taistelun syntymiseen ammattiyhdistysliikkeemme yhtenäisyydenkin kannattajain keskuudessa. Se heikensi suuresti Ammattijärjestömme kykyä työväen oikeuksien puolustamisessa ja uusien oikeuksien valloittamisessa. Se on siis ollut Ammattijärjestömme eheydelle ja Suo-

men työtätekevän väestön eduille peräti vahingollista ja siitä syystä ankarasti tuomitavaa.

S. Rautatieläisten liiton ylimääräinen edustajakokous, käsitellessään kysymystä liiton suhteista S. Ammattijärjestöön, kiinnittää työläisten ja Ammattijärjestön johdon huomiota edelläesitettyihin ammattiyhdistysliikkeemme ja työväestön eduille vahingollisiin ilmiöihin ja vaatii ryhdyttäväksi vakaviin toimenpiteisiin niiden vastustamiseksi. Selvästi on työläisille osoitettava sosdem johtajain harjoittama yhtenäisen ammattiyhdistysliikkeemme särkeminen työväestön etujen vastaiseksi. Ja suoraan on myöskin sanottava, että Ammattijärjestön johdossa oleva äärimmäinen vasemmisto, on harkitsemattomalla toiminnallaan itse luonut hajoitukselle soveliaan maaperän ja siten välillisesti vaikuttanut yhtenäisen ammattiyhdistysliikkeemme särkymiseen. Lisäksi on äärimmäinen vasemmisto tietoisesti synnyttänyt ristiriidan Ammattijärjestöme yhtenäisyyden kannattajain keskuudessa ja johtanut taistelun, jonka pitäisi kohdistua porvaristoa vastaan, työläisten keskinäiseksi taisteluksi. Tämä on tuomittavaa ja siitä on pikaisesti luovuttava.

Edelläoleviin perusteluihin viitaten S. Rautateiden työntekijäin liiton ylimääräinen edustajakokous päättää:

että S. Rautateidentyöntekijäin liitto edelleenkin pysytetään S. Ammattijärjestön yh-

teydessä, koska vain yhtenäinen Ammattijärjestö kykenee tulokselliseen toimintaan työväestön hyväksi.

Kun S. Rautateidentyöntekijäin liittoon, samoin kuin muihinkin ammattiliittoihin, kuuluu erilaisilla poliittisilla näkökannoilla olevia työläisiä, niin voidaksemme pysyttää järjestöme eheinä ja taistelukuntoisina on välttämätöntä:

että Ammattijärjestön johtelimissä ja myöskin perusjärjestöissä rehellisesti noudatetaan sitä S. Ammattijärjestön edustajakokouksen päätöstä, jossa määrätään, että Ammattijärjestö on pidettävä itsenäisenä ja poliittisista puolueista riippumattomana järjestönä, joka toimii sääntöjensä ja edustajakoustensa voimassaolevien päätösten mukaisesti.

Edustajakokous katsoo olevan syytä kiinnittää Ammattijärjestön johtelinten huomiota erikoisesti siihen, että Ammattijärjestön säännöt ja edustajakokousten pääiökset ovat järjestötoimintamme sellaisena oikeana luokkataistelulinjana, jota toiminnan on kuljettava, ja vaatii:

että on julistettava ammattiyhdistysliikkeemme eheyden särkejiksi ja työväen etujen vastustajiksi ne oikeiston ja vasemmiston äärimmäisyysaineokset, jotka sääntöjen vastaisesti vaativat yllämainitulta toimintalinjalta poikettavaksi.

HELMASSA SALON

*Helmassa sinisen salon,
päilyvät hopeiset veet.
Koilleessa aamuisen valon,
soi helkkyen kanteleet.
Kuuntelen kuiskeita kesän,
kaipuuta täynnä on mieli.
Suruja sykkivi sydän,
kaihoja kertovi kieli.*

*Jossakin kaukana tuolla,
Miss' tunturi on jylhä;
metsäin ja vaarojen puolla
kaunis on sielu — ylhä.
Sinne mun mietteeni matkaa,
aina sinne kaihoni on —
Tään auvoisen ajan virtaan
nää tuskani haihtukohon —*

— Samuel Mäki.